

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14Pc/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223202287
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2223202287.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou v právnej veci navrhovateľa: A.. F. C., D.. XX.XX.XXXX, N. B. F. XX/XX, Š.Í., zastúpeného: JUDr. Mária Löfflerová, nar. 25.07.1954, bytom Révová 29, Bratislava a výživou oprávneného syna - odporcu: O. O., D.. XX.XX.XXXX, N. X. XX, U., o zrušenie vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

- I. Súd z r u š u j e vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporcovi s účinnosťou od 01.08.2023, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 5Pc/8/2021-213 zo 07.06.2022, a to v časti určenia výživného.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 21.07.2023 domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči svojmu synovi, nakoľko ukončil štúdium a je schopný sa sám živiť. O výživnom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. Nc/732/00-35 z 29.09.2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/465/00-46 z 28.02.2001 v sume 700 Sk mesačne. Následne rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 11P/471/07-33 bolo výživné zvýšené na 1.500 Sk; rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 16P/74/2011-18 na sumu 130 Eur; rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5P/169/2014 na sumu 250 Eur mesačne. Počas tohto obdobia, kedy syn študoval na strednej škole prispieval na jeho výživu dobrovoľne nad rámec určenej vyživovacej povinnosti od 1.000 do 1.300 Eur ročne. Následne rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7Pc/11/2019 bolo výživné zvýšené na sumu 400 Eur mesačne, s prihliadnutím na skutočnosť, že syn začal študovať na Technickej univerzite v G.. Na jar roku 2022 sa zmenili pomery na strane povinného, prišiel o zamestnanie a dlhodobo bol nezamestnaný. Podal návrh na zníženie výživného v mylnej domnienke, že syn študuje. Syn predložil potvrdenie zo školy za roky 2019 až 2021. V roku 2022 opustil školu tvrdiac, že bude pokračovať v treťom ročníku bakalárskeho štúdia, ktorý musí opakovať. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 5Pc/8/2021 bola znížená vyživovacia povinnosť zo 400 Eur na 150 Eur mesačne. Navrhovateľ zistil, že syn aktuálne neštuduje, nepoberá ani sociálne dávky a predpokladá, že je zamestnaný. Vyživovaciu povinnosť na syna plnil viac ako 23 rokov, napriek skutočnosti, že syn už od roku 2021 neštuduje. Syn ho neinformuje, je zdravý, schopný zamestnať sa a preto mu nič nebráni, aby sa živil sám. Navrhol zrušiť vyživovaciu povinnosť k 01.08.2023.

2. Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril v lehote, ktorú mu súd určil.

3. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti odporcu, ktorý sa na nariadené pojednávanie nedostavil a nežiadal odročit' pojednávanie. Súd v zmysle § 180 C.s.p. prejednal vec v jeho neprítomnosti, pretože neboli dôvody na odročenie pojednávania podľa § 183 C.s.p.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom pripojených listinných dôkazov, a to: lustráciou účastníkov konania v registri sociálnej poisťovne, správou mesta Š. zo 16.08.2023, správou mesta U. zo 16.08.2023, obsahom pripojeného súdneho spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5Pc/8/2021, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

5. Z lustrácie navrhovateľa v registri sociálnej poisťovne bolo zistené, že navrhovateľ je zamestnaný od 25.11.2022 v spoločnosti V. Y., Z..F..P.. s vymeriavacím základom vo výške 1.070 Eur. Z lustrácie odporcu v registri sociálnej poisťovne bolo zistené, že odporca v období od 20.09.2021 do 19.09.2022 pracoval pre spoločnosť T. Z.. Z. F..P.. s vymeriavacím základom vo výške 200 Eur. Následne od 02.06.2022 je zamestnaný v spoločnosti N. + D. Z. T. Z. Z.. Z. F..P.. s vymeriavacím základom vo výške 1.186 Eur.

6. Zo správy mesta Š. zo 16.08.2023 bolo zistené, že navrhovateľ má trvalý pobyt v na území mesta, je ženatý, otcom troch dospelých detí, na území mesta disponuje jednou nehnuteľnosťou - rodinným domom. Na verejnosti sa neprejavuje ako problematická osoba, zo strany spoluobčanov nedochádzali na úrad žiadne sťažnosti, ani oznámenia ohľadne jeho osoby. Má evidovaný jeden priestupok mestskou políciou z 18.04.2018 za parkovanie. Jeho správanie nebolo prerokúvané komisiou verejného poriadku, v mieste bydliska požíva dobrú povesť.

7. Zo správy mesta U. zo 16.08.2023 bolo zistené, že odporca má trvalý pobyt v na území mesta, je slobodný, bezdetný. Daňové priznanie z nehnuteľnosti nepodal. Má evidovaný jeden priestupok mestskou políciou z 23.02.2021 za nerešpektovanie dopravného značenia. Jeho povahové a charakterové vlastnosti, sklony a záľuby, ani jeho správanie na verejnosti nie sú mestu známe.

8. Z výsluchu navrhovateľa bolo zistené, že sa navrhovateľ snažil starať o syna od jeho narodenia, aspoň platením výživného. Narodil sa v čase, keď navrhovateľ mal už dve deti z manželstva a teda pre zachovanie rodiny, navrhovateľ neudržiaval vzťah ani so synom - odporcom, ani s jeho matkou. Podporoval ho, syn začal aj študovať na univerzite, avšak toto štúdium predčasne ukončil. Navrhovateľ nemá žiaden kontakt s odporcom, bolo mu však potvrdené, že neštuduje.

9. Z pripojeného súdneho spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Pc/8/2021 je zrejmé, že naposledy bolo o výške vyživovacej povinnosti rozhodované rozsudkom zo 07.06.2022, pričom sa výživné povinného znížilo zo 400 Eur na 150 Eur mesačne, a to počnúc od 14.06.2021. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že Technická Univerzita v G. potvrdila, že v akademickom roku 2021/2022 bol odporca študentom 2. ročníka denného štúdia, keď v semestri od 01.09.2021 do 31.03.2022 zanechal štúdium, tak ako aj zanechal štúdium už aj v akademickom roku 2019/2021. V tom čase povinný - navrhovateľ netrval na zrušení výživného. Bola pripomenutá vyživovacia povinnosť aj matky plnoletého dieťaťa na synove nevyhnutné výdavky. Keďže v tom čase sa preukázateľne znížili náklady na plnoleté dieťa, ktoré už nepokračuje v štúdiu, zavážila práve zmena pomerov na strane plnoletého dieťaťa, ktoré je schopné sa samo živiť, čoho dôkazom bola aj skutočnosť, že mal trvalý pracovný pomer.

10. Predmetom tohto konania je zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa (povinného rodiča) k odporcovi (plnoletému synovi - oprávneného na výživnom).

11. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

13. Podľa § 157 C.m.p., rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

14. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť, t. j. schopné samostatne uspokojovať všetky svoje potreby (napr. hmotné,

kultúrne) z hľadiska jeho veku, zdravotného stavu, štúdia, schopnosti zamestnať sa, vykonávať prácu, a podobne. Skutočnosť, že dieťa nadobudlo plnoletosť nie je v tomto smere určujúce.

15. Teleologický výklad § 62 ods. 1 zákona o rodine je zásadne postavený na myšlienke človeka plne zodpovedného za svoj osud. Od okamihu nadobudnutia schopnosti samé sa živiť, má dieťa svoje príjmové pomery objektívne vo svojich rukách, je „strojom svojho šťastia“. Záleží spravidla len na ňom (na jeho usilovnosti), v akých majetkových pomeroch bude žiť, pokiaľ v tomto ohľade nebude aktívne, negatívne dôsledky si ponese samé dieťa. Zmyslom a účelom je, že pokiaľ je dieťa už objektívne schopné si samé svoje potreby uspokojovať, bolo by nespravodlivé pričítať jeho eventuálnu pasivitu v tejto sfére na ľarchu jeho rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 13. marca 2013, sp. zn. I.ÚS 2306/12).

16. Súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti k odporcovi je dôvodný, pretože došlo k zmene pomerov predovšetkým na strane odporcu. Predčasne ukončil denné štúdium na univerzite, a to v poradí už druhý krát. Odporca nadobudol plnoletosť 05.02.2018. Od poslednej úpravy výživného došlo k zásadnej zmene pomerov tým, že odporca, ktorý vo februári 2024 dosiahne vek 24 rokov, mal možnosť ukončiť prípravu na svoje budúce povolanie, ktorú však z vlastnej viny nevyužil. Štúdium na Technickej univerzite v G.L., fakulty elektrotechniky a informatiky začal v školskom roku 2019/2020, ako svoje prvé štúdium, ktoré zanechal 09.08.2021. Následne druhé denné štúdium mal v akademických rokoch od 01.09.2021 do 31.03.2022, kedy ho zanechal opäť.

17. Je pravdou, že odporca predložil potvrdenie z totožnej univerzity z 18.09.2023 preukazujúce jeho štúdium, pričom v akademickom roku 2023/2024 je opäť zapísaný do 1.ročníka bakalárskeho štúdia v dennej forme. Súd tento listinný dôkaz žiaľ nevykonal, nakoľko odporca neadresoval svoje vyjadrenie súdu, a už vôbec nie v lehote určenej súdom. Pojednávanie vo veci bolo vykonané dňa 03.10.2023, pričom tento osobný list nebol pripojený k spisu.

18. Bezohľadu na toto vyjadrenie odporcu s predložením potvrdenia o opakovanom študovaní 1.ročníka bakalárskeho štúdia v akademickom roku 2023/2024, však súd zastáva názor, že je v rozpore s dobrými mravmi pokračovanie platenia výživného povinným - navrhovateľom odporcovi, a to i za okolností, že by aj k dátumu vydania rozsudku odporca stále pokračoval v štúdiu a pripravoval sa na svoje budúce povolanie. Totiž odporca začal študovať na univerzite už v akademickom roku 2019/2020 v 1.ročníku denného bakalárskeho štúdia, potom pri riadnom plnení si svojich študentských povinností, by ukončil bakalárske štúdium v akademickom roku 2021/2022; štandardná dĺžka bakalárskeho štúdia sú 3 roky. No napriek tomu odporca prvý krát zanechal štúdium 09.08.2021 a druhý krát k 31.03.2022. Aktuálne by mal byť opäť študentom 1.ročníka bakalárskeho štúdia, teda bakalárske štúdium by potom trvalo u neho namiesto troch rokov až 7 rokov, za predpokladu už riadneho pokračovania štúdia. Z uvedeného vyplýva, že odporca sa tomuto štúdiu nevenuje s dostatočnou starostlivosťou. Preto súd zastáva názor, že v prípade odporcu nejde o racionálnu prípravu na budúce povolanie, ktoré by odôvodňovalo zotrvanie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi. Táto okolnosť, ktorou je neprimeraná dĺžka štúdia, je podľa názoru súdu takého charakteru a intenzity, že súd na túto okolnosť musel prihliadnuť, a to aj z pohľadu uplatnenia inštitútu dobrých mravov.

19. Žiada sa dodať, že schopnosť dieťaťa na to, aby sa samo živilo nie je závislá na dosiahnutí určitej vekovej hranice, a teda ani neexistuje žiadna úprava, ktorá by vopred presne takúto hranicu určovala (napr. nadobudnutie plnoletosti), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné sa samostatne živiť, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí napr. jeho riadne pokračovanie v štúdiu, príprava na budúce povolanie, schopnosť mať príjem a pod. Ako okolnosť, kedy vyživovacia povinnosť rodičov trvá, sa tradične akceptuje štúdium - aj tu však treba vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Na jednej strane treba brať do úvahy záujem dieťaťa na získanie vhodných predpokladov na svoje budúce uplatnenie, na druhej strane je však oprávnená požiadavka včasnej realizácie uvedených daností, aby nedochádzalo k zneužívaniu rodičovskej vyživovacej povinnosti. S ohľadom na zásadu súladu výkonu práv s dobrými mravmi, ktoré predstavujú pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a rešpektovanie; jedná sa o súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Ako konanie v rozpore s dobrými mravmi by bolo možné posudzovať aj prípady, keď oprávnený bez akéhokoľvek dôvodu nevykonáva zárobkovú

činnosť aj napriek svojim možnostiam a schopnostiam, riadne nepokračuje v príprave na svoje budúce povolanie (štúdium) a svoju situáciu rieši iba požadovaním výživného.

20. Z uvedených dôvodov, hoci štúdium, ktorým by sa odporca stále pripravoval na svoje budúce povolanie, nie je možné spravodlivo od navrhovateľa ako povinnej osoby požadovať plnenie vyživovacej povinnosti, preto súd jeho návrhu vyhovel a vyživovaciu povinnosť navrhovateľa zrušil k 01.08.2023, tak ako navrhovateľ navrhol v petite svojho návrhu.

21. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 C.m.p.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, v troch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.